

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Historico-Theologicae Pertinentes Ad Anteriores Theses De Gratia, Peccatis Ignorantiae, Probabilitate & Charitate

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1683?]

Conclusio Prima. Aßignatur occasio Thesium nostrarum de Gratia, Peccatis Ignorantiæ, Opinione Probabili, & Charitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40464

CONCLUSIO PRIMA.

Assignatur occasio Theſum noſtrarum de Gratia, Peccatis Ignorantia, Opinione Probabili, & Charitate.

Ria sunt præcipua Scholæ noſtræ Theologicae Lovaniensis principia, per quæ ipſa Deum velut primum principium in triplici genere cauſa agnoſcit, & eo titulo triplex homagium Deo deberi cenſet: nam conſtanter aſſerunt Lovanienses, primò, quod Deus agnoſci debeat ut bonorum actuum principium effectivum per gratiam per ſe efficacem, nec poſſe iſtud dignitatis tribui naturæ noſtræ corruptæ, ut Adverſarii putant, determinanti gratiam poſſibilitatis ad actum. 2. Quod Deum, ſive legem ejus æternam, ut morum regulam intueri nos oporteat, non verò Probabilitatem. 3. Quod Deus debeat eſſe finis ultimus cujuſlibet noſtræ actionis, & cujuſlibet agentis: nec poſſe ſine peccato excellenciam finis ultimi actionis, & multò minùs finis ultimi agentis tribui alicui creatura. In tribus hiſce principiis conſiſtit hodierna, quæ Lovanienses inter & eorum Adverſarios intercedit controverſia, quam ſummi momenti eſſe, facile videt, quiſquæ intelligit ex illis principiis pendere totam panem Theologiam Moralem, quod ad eò verum eſt, ut in hac vix ulla detur Concluſio, quæ ex illis non deducatur: ut proinde neceſſum ſit apud Theologos in illis principiis diſſidentes maximam, ut hodie ſit, diverſitatem in Theologia Morali reperiri. Porro ſicuti illa principia Lovaniensibus ſummè probantur, ita Adverſariis prorsùs improbanda videntur: quare hi non tantùm per libellos anonymos, ſed etiam per Theſes publicè deſenſas illa principia in Hiſpania poſſimùm & Belgio inverecundè de errore & hæreſi ſuſpecta reddiderunt, idque jam annos aliquot continuarunt, Lovaniensibus tot inter, taleſque accuſationes ad culpam uſque nimium tacentibus, Quod ſilentium cum ego, qui præ cæteris accuſabar nullo ampliùs titulo in me ipſo excuſare poſſem, obſtrictum me cenſui ut in illorum principiorum deſenſionem, ſi non librum aut libellum, ſaltem Theſes aliquas ederem, quod præſtiti hoc ordine: primum dictorum principiorum ſtabilivi, per quatuor Theſes de Prædeſtinatione & Gratia Chriſti, niſi quod quattuor enarrato priùs argumento trium anteriorum, tota ſit in detegendis Adverſariorum Sophiſmatibus, quibus ipſi principia noſtra oppugnant. Secundum principium probavi binis Theſibus, quarum aliæ de Peccatis Ignorantiæ, aliæ de Opinione Probabili tractant. Tertium elucidavi & probavi per Theſes de Charitate.

CONCLUSIO SECUNDA.

Deteguntur Adverſariorum quadam ſapiùs repetita Sophiſmata.

ADverſariis noſtris nihil familiariùs eſt quàm argumenta nobis objecta, etſi ſæpè ſoluta, nullà paſſim ſolutionis aut reſponſionis noſtræ factâ mentione repetere. Ex. gr. argumentum iſtud: *Sensus ALIQUIs* (nam quod omnis, nimis manifeſtè falſum eſt) *Lutheri aut Calvinii de Libertate vel Gratia eſt condemnatus: atqui ſensus doctrina de neceſſitate Gratia per ſe efficaciſ pro hoc ſtatueſt ſensus Lutheri vel Calvinii de Libertate vel Gratia, ergo ſensus dictæ doctrina eſt condemnatus.* Iſtud, inquam, argumentum, etſi oſtenderimus eſſe ſyllogiſmum de medio non diſtributo, pergunt nihilominùs Adverſarii, tam manifeſtæ ſolutionis nullam paſſim faciendò mentionem, argumento iſti, aut aliis ſimilis formæ ſuperſtruere accuſationes, impugnationes, & malæ fundatas infamationes dictorum principiorum. Pariter argumentum hoc: *Non probas quod te diſcernas à ſenſu damnato hujus illuſtræ Auctoris, ergo illum tenes,* oſtendimus eo titulo eſſe vicioſum quod onus incumbens Accuſatori, ut nimirum probet ſuam accuſationem (quia illam probari impoſſibilem videt) rejiciat in accuſatum.